Όταν ο Κάλχας πέθανε στην Κλάρο, ο Αμφίλοχος έφυγε στην Κιλικία μαζί με τον Μόψο. Εκεί, ίδρυσαν την πόλη Μαλλό αλλά γρήγορα συγκρούστηκαν για την εξουσία. Κατά μια εκδοχή, μονομάχησαν και σκοτώθηκαν και οι δυο ή ο ένας τους. Κατ' άλλη εκδοχή, ως γιος του θεού Απόλλωνα, ο Μόψος εξανάγκασε τον Αμφίλοχο να φύγει στους Σολούς της Κιλικίας. Κι εκεί όμως τον πρόλαβε ο θεός και τον σκότωσε. Μια τρίτη εκδοχή θέλει τον Αμφίλοχο να αφήνει την εξουσία στον Μόψο και να γυρνά στο Άργος, απ' όπου είχε φύγει για να εκστρατεύσει στην Τροία. Αναγκάστηκε όμως να ξαναφύγει οπότε κατέληξε στη Μαλλό. Ο Μόψος όμως δεν του επέστρεψε τις εξουσίες του κι έτσι οδηγήθηκαν σε μονομαχία. Σκοτώθηκαν και οι δυο τους.

Μετά τον θάνατο του Κάλχα, οι Λαπίθες Πολυποίτης και Λεοντέας συνέχισαν την πορεία τους στα νότια. Έφτασαν στην Παμφυλία και ίδρυσαν την πόλη Άσπενδο. Αργότερα, αποίκισαν και τις περιοχές Κιλικία, Φοινίκη και Συρία.

Ο Ποδαλείριος ναι μεν ακολούθησε τον μάντη Κάλχα αλλά ο μύθος τον θέλει κάποια στιγμή να βρέθηκε στη θάλασσα. Τον έπιασε τρικυμία που τον έριξε στα βράχια της μικρασιατικής Καρίας. Τον γλίτωσε κάποιος Βύβασσος, βοσκός. Τον πήγε στον εκεί βασιλιά, Δαμαιθό. Στο παλάτι, γινόταν θρήνος καθώς μόλις είχαν βρει νεκρή, όπως νόμιζαν, την κόρη του βασιλιά, Σύρνα, που είχε πέσει από τη στέγη. Γιος του Ασκληπιού και γιατρός ο ίδιος, ο Ποδαλείριος ανέλαβε να τη συνεφέρει. Η όμορφη Σύρνα έγινε καλά κι ο βασιλιάς την πάντρεψε με τον ήρωα που έκτισε δυο πόλεις στην περιοχή. Τη μια την είπε Σύρνο, από το όνομα της γυναίκας του, και την άλλη Βύβασσο, προς τιμή του σωτήρα του. Ο Ποδαλείριος έγινε βασιλιάς της εκεί χερσονήσου.

(τελευταία επεξεργασία, 21 Ιουνίου 2022)